

عنوان مقاله:

نقد کتاب آتش پارسی؛ درنگی در روزگار، زندگی، و اندیشه سعدی

محل انتشار:

پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه های علوم انسانی، دوره 19، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

روح الله هادی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

پژوهش درباره پادشاه سخن، سعدی، کاری درخور ستایش و آفرین است و هرچه این کار مفصل تر، شادی برانگیزتر. کتاب آتش پارسی در شناخت زندگی و شعر اوست و دیدن همین نام لبخند شادی را بر لب های خواننده می‌نشانند، اما تأمل در اوراق کتاب و مطالعه جدی آن، درعین‌این‌که گاه خواننده را با نکته‌سنجی‌ها و نکات تازه‌ای روبه‌رو می‌کند، این احساس را آرام‌آرام تغییر می‌دهد؛ خواننده منصف درمی‌یابد که مسلمانی شیعه کلیات سعدی را به‌همراه مجموعه‌ای از آثار تاریخی، دینی، عرفانی، ادبی، و اخلاقی پیش‌روی نهاده و با نقل بی‌رویه از آن‌ها کوشیده تا سعدی را مطابق باور خویش بشناساند. پایان مطالعه کتاب بار سنگین پرسش‌های بسیاری را بر دوش خواننده می‌گذارد: حجم‌گرایی، استنباط‌های نادرست، تکرار، ارجاع بی‌سروسامان، و ... خواننده را از نویسنده کتاب و ناشر محترم گله مند می‌کند که چرا پاس خاطر ذهن و جیبش را نداشته و در تألیف و داوری کتاب دقت بیشتری به‌کار نبرده اند.

کلمات کلیدی:

سعدی، آتش پارسی، نقد، حجم‌گرایی، نقل قول بی‌رویه، تکرار بی‌جا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1126012>

